

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 21.594 van 20 januari 2009
in de zaak RvV X II

In zake: X

Gekozen woonplaats: Ten kantore van X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 17 oktober 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het bevel van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 16 september 2008 om het grondgebied te verlaten - asielzoeker.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 4 december 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 januari 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. BUYSSE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat Th. SCHREURS, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker, van Soedanese nationaliteit, verklaart op 1 december 2003 het Rijk te zijn binnengekomen.

Op 2 december 2003 verklaart verzoeker zich vluchteling.

Op 24 december 2003 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 25 maart 2004 neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de bevestigde beslissing van weigering van verblijf. Verzoeker tekent tegen deze beslissing een beroep aan bij de Raad van State.

Op 24 november 2006 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van (het oude) artikel 9, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Verzoeker dient een tweede asielaanvraag in op 12 september 2007.

Op 22 mei 2008 neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker tekent tegen deze beslissing beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad), die op 6 augustus 2008 bij arrest nr. 14.900 de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoeker weigert.

Op 4 september 2008 wordt de aanvraag om machtiging tot verblijf door de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid onontvankelijk verklaard.

Op 12 september 2008 wordt aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten gegeven. Verzoeker tekent op 13 oktober 2008 bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) beroep aan tegen beide beslissingen.

Op 16 september 2008 wordt aan verzoeker bevel gegeven om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing:

“(…)

Op 06/08/2008 werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het beroep verworpen tegen de beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen door het cgvs op 23/05/2008 (1)

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen: hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 15 (vijftien) dagen.

(…)”.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Terecht werpt verwerende partij op dat overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Artikel 75, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen luidt als volgt:

“Indien de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de vluchtelingenstatus weigert te erkennen en de subsidiaire beschermingsstatus weigert toe te kennen aan een vreemdeling, geeft de minister of zijn gemachtigde, overeenkomstig artikel 52/3 § 1 van de wet, aan betrokken vreemdeling een bevel om het grondgebied te verlaten.

Onverminderd de opschortende werking bedoeld bij artikel 39/70, van de wet, worden de beslissingen van de Minister of van diens gemachtigde door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 13 quinquies betekend.”

Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt dat bij beslissing van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 22 mei 2008 aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werd geweigerd. Bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 14.900 van 6 augustus 2008 werd eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd aan verzoeker.

Bij een eventuele vernietiging van het thans bestreden bevel vermag de minister niet anders dan in uitvoering van artikel 75, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, opnieuw, na te hebben vastgesteld dat verzoeker noch als vluchteling is erkend, noch de subsidiaire beschermingsstatus heeft verkregen door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, een bevel te verlenen om het grondgebied te verlaten. Een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing kan aan verzoeker geen nut opleveren. Het beroep is onontvankelijk wegens gebrek aan belang.

2.2. Verzoeker is in zijn verzoekschrift de mening toegedaan dat hem geen bevel om het grondgebied te verlaten mocht worden gegeven nu zijn beroepen bij de Raad tegen de onontvankelijkheid van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van (het oude) artikel 9, derde lid van de Vreemdelingenwet en tegen het bevel om het grondgebied te verlaten nog hangende zijn.

Deze beroepen bij de Raad hebben in casu geen schorsende werking, zodat aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten kon worden afgeleverd vooraleer de Raad uitspraak heeft gedaan.

Verwerende partij was bovendien, gelet op de gebonden bevoegdheid in het kader van artikel 75, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen gehouden tot het nemen van de bestreden beslissing. Verwerende partij kon en mocht dus geen rekening houden met de door verzoeker ingestelde beroepen. Deze beroepen dateren daarenboven van 13 oktober 2008 en dus van na de bestreden beslissing zodat verwerende partij er ten tijde van de bestreden beslissing sowieso geen rekening mee kon houden.

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig januari tweeduizend en negen door:

mevr. A. DE SMET, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS.

A. DE SMET.